ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 28.12.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

138

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 22. novembra 1974
o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Holandským kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 4. marca 1974 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Holandským kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval.

Podľa svojho článku 31 Zmluva nadobudla platnosť 5. novembrom 1974.

Český text Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Holandským kráľovstvom o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Holandského kráľovstva, prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku sa dohodli takto:

KAPITOLA I
Rozsah použitia Zmluvy

Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch štátoch.

Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech každého z oboch štátov alebo jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z častí príjmu alebo majetku, včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, dane z úhrnu miezd alebo platov platené podnikmi, ako aj dane z prírastku hodnoty.
3. Súčasne dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä:

   a) pokiaľ ide o Holandsko:
   daň z príjmu (de inkomstenbelasting),
   daň zo mzdy (de loonbelasting),
   daň spoločností (de vennootschapsbelasting),
   daň z dividend (de dividendbelasting),
   daň z majetku (de vermogensbelasting),
   (ďalej nazývané „holandská daň“);

   b) pokiaľ ide o Československo:
   poľnohospodárska daň,
   domová daň,
   odvod zo zisku a daň zo zisku,
   daň z príjmov obyvateľstva,
   daň zo mzdy,
   daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti (ďalej nazývané „československá daň“).
4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne obdobné dane, ktoré sa budú neskôr ukladať popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady oboch štátov si budú navzájom oznamovať všetky významné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových zákonoch.

KAPITOLA II
Definícia

Článok 3
Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

   a) výraz „štát“ označuje Holandsko alebo Československo, ako to vyžaduje súvislosť;
   výraz „štáty" označuje Holandsko a Československo;

b) výraz „Holandsko“ zahŕňa časť Holandského kráľovstva, ktorá je umiestnená v Európe, a časť morského dna a jeho podzemia pod Severným morom, nad ktorým Holandské kráľovstvo vykonáva výsostné práva v súlade s medzinárodným právom;

c) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

e) výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa považuje za právnickú osobu na účely zdanenia;

f) výrazy „podnik jedného z oboch štátov“ a „podnik druhého štátu“ označujú podľa okolností podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov, alebo podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom štáte;

g) výraz „príslušný úrad“ označuje:

1. v prípade Holandska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

2. v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

3. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pri aplikácii tejto zmluvy ktorýmkoľvek z oboch štátov zmysel, ktorý mu určujú právne predpisy tohto štátu, ktoré upravujú dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov“ znamená na účely tejto zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa zákonov tohto štátu podrobená zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného kritéria podobnej povahy.

2. Fyzická osoba, ktorá je členom diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu jedného z oboch štátov v druhom alebo v treťom štáte a ktorá je štátnym občanom vysielajúceho štátu, sa bude na účely tejto zmluvy považovať za osobu majúcu bydlisko vo vysielajúcom štáte, ak je tam podrobená rovnakým záväzkom, pokiaľ ide o dane z príjmu a z majetku, ako osoby, ktoré majú v tomto štáte bydlisko.

3. Ak fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch štátoch, rozhodne sa prípad podľa týchto pravidiel:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske putá najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť štát, v ktorom táto osoba má stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom z oboch štátov, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak táto osoba je štátnym občanom oboch štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, rozhodnú príslušné úrady týchto štátov otázku vzájomnou dohodou.

4. Ak iná osoba, než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva len za účelom uskladnenia, vystavenia alebo zasielania tovaru patriaceho podniku;

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava len za účelom uskladnenia, vystavenia alebo zasielania;

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava len za účelom jeho spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenia slúžiace podnikaniu, ktoré sa udržiava len za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie slúžiace podnikaniu, ktoré sa udržiava len za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter;

f) budovanie stavby alebo montáž.

4. Osoba konajúca v jednom z oboch štátov v zastúpení podniku druhého štátu - iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 - sa bude považovať za stálu prevádzkáreň v prv spomenutom štáte, ak má a obvykle vykonáva v tomto štáte splnomocnenie oprávňujúce ju uzavierať zmluvy v mene podniku, pokiaľ jej činnosť nie je obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.

5. Za stálu prevádzkáreň podniku jedného z oboch štátov sa v druhom štáte nepovažuje holá skutočnosť, že podnik vykonáva činnosť v tomto druhom štáte prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom z oboch štátov, kontroluje alebo je kontrolovaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom štáte alebo ktorá vykonáva činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne, alebo inak), neurobí sama osebe z jednej z oboch spoločností stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

KAPITOLA III
Zdanenie príjmu

Článok 6
Príjem z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku sa môže zdaniť v štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ sa určí v zhode s právnymi predpismi štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený. Výraz v každom prípade zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý i mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva o pozemkovom vlastníctve, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platy poskytované ako náhrada za ťaženie alebo za právo na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov a pohľadávky akéhokoľvek druhu zabezpečené záložným právom na nehnuteľnosti, s výnimkou obligácií. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjem plynúci z priameho užívania, nájmu alebo akéhokoľvek iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjem z nehnuteľného majetku podniku a na príjem z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7
Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného z oboch štátov podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva činnosť v druhom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik takú činnosť vykonáva, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného z oboch štátov vykonáva činnosť v druhom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa v každom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by podľa očakávania mohla dosiahnuť, keby vykonávala totožné alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok ako samostatný podnik a obchodovala celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady, ktoré boli vynaložené na účely tejto stálej prevádzkárne, včítane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výloh, či už v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Pokiaľ je v niektorom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nič v odseku 2 nebráni tomu, aby tento štát určil zisky, ktoré majú byť zdanené, takým rozdelením, aké je obvyklé; prijatá metóda delenia však musí byť taká, aby výsledok bol v súlade so zásadami určenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky z toho dôvodu, že táto stála prevádzkáreň len nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa určia na účely predošlých odsekov každý rok rovnakou metódou, pokiaľ nebude náležitý a dostatočný dôvod pre iný postup.
7. Pokiaľ zisky zahŕňajú časti príjmu, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
2. Zisky z prevádzky člnov používaných vo vnútrozemskej vodnej doprave podliehajú zdaneniu len v štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
3. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej alebo vnútrozemskej vodnej dopravy je na palube lode alebo člna, predpokladá sa, že je umiestnené v štáte, v ktorom je domovský prístav lode alebo člna, alebo, ak nie je domovský prístav, v štáte, v ktorom má prevádzateľ lode alebo člna bydlisko alebo sídlo.

Článok 9
Združené podniky

Ak

a) podnik jedného z oboch štátov sa zúčastňuje priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého štátu, alebo
b) tie isté osoby sa zúčastňujú priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného z oboch štátov aj podniku druhého štátu

a v oboch prípadoch boli medzi oboma podnikmi dojednané alebo im uložené v ich obchodných alebo finančných vzťahoch podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by bol, nebyť týchto podmienok, dosiahol jeden z podnikov, ale následkom týchto podmienok ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a zdanené.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom z oboch štátov, osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Jednako tieto dividendy sa môžu zdaniť v štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa zákonov tohto štátu. Takto určená daň však nemôže presiahnuť 10 % hrubej sumy dividend.
3. Štát, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, nezdaní bez ohľadu na ustanovenie odseku 2 dividendy vyplácané touto spoločnosťou spoločnosti, ktorej majetok je úplne alebo čiastočne rozdelený na akcie a ktorá má sídlo v druhom štáte a vlastní priamo najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy.
4. Príslušné úrady štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odsekov 2 a 3.
5. Ustanovenia odsekov 2 a 3 sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
6. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, z požitkových listov alebo práv, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných práv s podielom na ziskoch, práve tak ako príjmy z pohľadávok s podielom na ziskoch a príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú postavené na roveň príjmom z akcií daňovými predpismi štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.
7. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa nepoužijú, ak príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov má v druhom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy stálu prevádzkáreň, s ktorou je v skutočnosti spojená účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.
8. Ak spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom štáte, dosahuje zisky alebo príjem z druhého štátu, tento druhý štát nesmie ukladať žiadne dane z dividend vyplácaných spoločnosťou osobám, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmu, ktoré sa dosiahli v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky, ktoré majú zdroj v jednom z oboch štátov a vyplácajú sa osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, budú podliehať zdaneniu len v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z verejných dlhopisov, obligácií alebo dlžobných úpisov zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, pokiaľ neposkytujú právo na podiel na zisku, a z pohľadávok akéhokoľvek druhu nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, práve tak ako všetky iné príjmy postavené na roveň príjmom z pôžičiek daňovými predpismi štátu, v ktorom majú tieto príjmy zdroj.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov, má v druhom štáte, v ktorom je zdroj úrokov, stálu prevádzkáreň, ku ktorej sa v skutočnosti viaže pohľadávka, ktorá je zdrojom úrokov. V takom prípade sa použije článok 7.
4. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sú platené, presahuje v dôsledku zvláštnych vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou, sumu, ktorá by bola dojednaná medzi dlžníkom a veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na nakoniec spomenutú sumu. V tomto prípade suma platieb, ktorá ju prevyšuje, sa zdaní podľa právnych predpisov každého štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom z oboch štátov a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Také licenčné poplatky sa však môžu zdaniť v štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto určená daň však neprekročí 5 % sumy licenčných poplatkov.
3. Príslušné úrady oboch štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie odseku 2.
4. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu, včítane kinematografických filmov, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného návodu alebo výrobného postupu, za používanie alebo právo na používanie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie vzťahujúce sa na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov má v druhom štáte, v ktorom je zdroj licenčných poplatkov, stálu prevádzkáreň, ku ktorej sa v skutočnosti viaže právo alebo majetok, ktoré sú zdrojom licenčných poplatkov. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.
6. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom z oboch štátov, ak platcom je tento štát sám, nižší správny útvar, miestny úrad alebo osoba, ktorá má bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už má bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov, alebo nie, má v jednom z oboch štátov stálu prevádzkáreň, a ak sa v súvislosti s touto stálou prevádzkárňou uzavrela zmluva, na základe ktorej sa licenčné poplatky platia, a ak také licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkárne, bude sa predpokladať, že zdroj takých licenčných poplatkov je v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.
7. Ak suma licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku zvláštnych vzťahov, ktoré existujú medzi dlžníkom a veriteľom alebo medzi oboma a treťou osobou, sumu, ktorá by bola dojednaná medzi dlžníkom a veriteľom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na nakoniec spomenutú sumu. V tomto prípade presahujúca suma platieb zostane podrobená dani podľa právnych predpisov oboch štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13
Obmedzenie článkov 10, 11 a 12

Medzinárodné organizácie, ich orgány a úradníci a členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov tretieho štátu, ktorí sú prítomní v jednom z oboch štátov, nemajú v druhom štáte nárok na daňové zľavy alebo oslobodenie podľa článku 10, 11 a 12 s ohľadom na časti príjmu, o ktorých sa hovorí v týchto článkoch a ktoré majú zdroj v tomto druhom štáte, ak také časti príjmu nie sú podrobené dani z príjmu v prv spomínanom štáte.

Článok 14
Kapitálové zisky

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorého definícia je uvedená v odseku 2 článku 6, sa môžu zdaniť v štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku používaného stálou prevádzkárňou, ktorú má podnik jedného z oboch štátov v druhom štáte, alebo zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou stálej základne, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom z oboch štátov má v druhom štáte za účelom výkonu slobodného povolania, včítane takých ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Nehľadiac na ustanovenie odseku 2, podliehajú zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave a člnov používaných vo vnútrozemskej vodnej doprave a

hnuteľného majetku určeného na prevádzku takých lodí, lietadiel a člnov zdaneniu len v štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku. Na účely tohto odseku sa použijú ustanovenia odseku 3 článku 8.

4. Zisky zo scudzenia akéhokoľvek majetku, iného než toho, o ktorom sa hovorí v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 15

Slobodné povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom z oboch štátov poberá za služby poskytované pri výkone slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobnej povahy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, okrem ak táto osoba má pravidelne k dispozícii v druhom štáte stálu základňu na vykonávanie svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môže sa príjem zdaniť v tomto druhom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ho možno pričítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolania“ zahŕňa nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 16

Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom z oboch štátov poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú, s výhradou ustanovení článkov 17, 19 a 20, zdaneniu len v tomto štáte, okrem ak sa zamestnanie vykonáva v druhom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom z oboch štátov poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prv spomenutom štáte, ak:
   a) príjemca je prítomný v druhom štáte v priebehu jedného alebo viacerých období nepresahujúcich v úhrne 183 dní v príslušnom daňovom roku a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo zástupca zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom z oboch štátov poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla používaných v medzinárodnej doprave alebo na palube člna používaného vo vnútrozemskej vodnej doprave, podliehajú bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 17

Tantiémy

1. Tantiémy a podobné platby, ktoré osoba majúca bydlisko v Holandsku poberá z titulu svojej funkcie člena správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v Československu, sa môžu zdaniť v Československu.
2. Odmeny a iné platby, ktoré osoba majúca bydlisko v Československu poberá z titulu svojej funkcie vo vedení spoločnosti, ktorá má sídlo v Holandsku, ako „bestuurder“ alebo ako „commissaris“, sa môžu zdaniť v Holandsku.

Článok 18

Umelci a športovci

Príjmy, ktoré poberajú zárobkove činní divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci, hudobníci a športovci z tejto svojej osobnej činnosti, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článku 15 a 16 zdaniť v tom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.

Článok 19
Penzie

Penzie a iné podobné odmeny vyplácané osobe, ktorá má bydlisko v jednom z oboch štátov v súvislosti so skorším zamestnaním, podliehajú, s výhradou ustanovenia odseku 1 článku 20, zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 20
Verejné funkcie

1. Odmeny, včítane penzií, vyplácané jedným z oboch štátov jeho nižšími správnymi útvarmi alebo miestnymi úradmi alebo vyplácané z fondov, ktoré zriadili, ktorémukoľvek jednotlivcovi s ohľadom na služby preukázané tomuto štátu, jeho nižšiemu správnemu útvaru alebo miestnemu úradu pri výkone funkcií verejnej povahy sa môžu zdaniť v tomto štáte.
2. Ustanovenia článkov 16, 17 a 19 sa použijú na odmeny alebo penzie za služby preukázané v súvislosti s akoukoľvek výrobnou alebo obchodnou činnosťou, ktoré vykonáva niektorý z oboch štátov, jeho nižší správny útvar alebo miestny úrad.

Článok 21
Profesori a učitelia

Odmeny, ktoré profesor alebo učiteľ, ktorý má bydlisko v jednom z oboch štátov a ktorý sa zdržiava v druhom štáte za účelom vyučovania po čas nepresahujúci dva roky na niektorej univerzite, vysokej škole alebo inom vyučovacom ústave v tomto druhom štáte, poberá za také vyučovanie, podliehajú zdaneniu len v prv spomenutom štáte.

Článok 22
Študenti

Platby, ktoré študent alebo učeň, ktorý má alebo mal skôr bydlisko v jednom z oboch štátov a ktorý sa zdržiava v druhom štáte len za účelom svojho vzdelania alebo výcviku, poberá na úhradu nákladov na svoju výživu a ubytovanie, vzdelanie alebo výcvik, sa nezdania v tomto druhom štáte, ak mu tieto platby boli poukázané zo zdrojov mimo tohto druhého štátu.

Článok 23
Príjmy výslovne neuvedené

Časti príjmu osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov, ktoré nie sú výslovne uvedené v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, budú podliehať zdaneniu len v tomto štáte.

KAPITOLA IV
Zdanenie majetku

Článok 24
Majetok

1. Nehnuteľný majetok, ktorého definícia je uvedená v odseku 2 článku 6, sa môže zdaniť v štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne podniku, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni používanej na výkon slobodného povolania sa môže zdaniť v štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň alebo stála základňa umiestnená.
3. Nehľadiac na ustanovenie odseku 2, podliehajú lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a člny používané vo vnútrozemskej vodnej doprave, ako aj hnuteľný majetok patriaci k prevádzke takých lodí, lietadiel a členov zdaneniu len v štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku. Na účely tohto odseku sa použijú ustanovenia odseku 3 článku 8.

4. Všetky ostatné časti majetku osoby, ktorá má bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

KAPITOLA V

Článok 25
Vylúčenie dvojakého zdanenia

Dvojaké zdanenie sa vylúči týmto spôsobom:

A. V prípade Holandska

1. Holandsko môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú v Holandsku bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane vyrubujú, časti príjmu alebo majetku, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Československu.

2. Bez toho, že by sa obmedzovala aplikácia ustanovení o kompenzácii strát podľa vnútroštátnych predpisov o zamedzení dvojakého zdanenia, povolí Holandsko odpočítať od sumy dane vypočítanej podľa odseku 1 tohto článku sumu rovnajúcu sa takej časti tejto dane, ktorá je v rovnakom pomere k spomenutej dani ako časť príjmu alebo majetku, ktorá je zahrnutá do základu spomenutého v odseku 1 tohto článku a môže sa zdaniť v Československu podľa článkov 6, 7, 10 ods. 7, článku 11 ods. 3, článku 12 ods. 5, článku 14 ods. 1 a 2, článku 15, článku 16 ods. 1, článku 17 ods. 1, článku 20, článku 24 ods. 1 a 2 tejto Zmluvy, k celkovému príjmu alebo majetku, ktoré tvoria základ spomenutý v odseku 1 tohto článku.

3. Ďalej Holandsko povolí zníženie dane vypočítanej v zhode s predchádzajúcimi odsekmi tohto článku a týkajúcej sa častí príjmu, ktoré sa môžu zdaniť v Československu podľa článku 10 ods. 2, článku 12 ods. 2 a článku 18 a sú zahrnuté do základu spomenutého v odseku 1 tohto článku. Suma, o ktorú sa daň zníži, sa bude rovnať menšej sume z týchto uvedených súm:

   a) sume rovnajúcej sa československej dani alebo

   b) sume holandskej dane, ktorá je v rovnakom pomere k sume dane vypočítanej podľa odseku 1 tohto článku ako suma spomenutých častí príjmu k sume príjmu, ktorý tvorí základ spomenutý v odseku 1 tohoto článku.

B. V prípade Československa

1. Príjmy iné než tie, o ktorých sa hovorí ďalej v odseku 2, budú oslobodené od československých daní, ak sa tieto príjmy môžu podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaniť v Holandsku.

2. Pokiaľ ide o príjmy uvedené v článkoch 10, 12, 17 a 18, ktoré podliehajú holandskej dani podľa ustanovení týchto článkov, prizná Československo osobám, ktorých bydlisko alebo sídlo je v Československu a ktoré poberajú také príjmy z Holandska, dobropis na daň zodpovedajúci sume dani vybranej v Holandsku. Tento dobropis nepresahujúci sumu dane vybranej v Holandsku z takých príjmov sa započíta na československé dane, do základu ktorých sú spomenuté príjmy zahrnuté.

3. Nehľadiac na ustanovenia odsekov 1 a 2, môže byť československá daň vypočítaná z príjmu zdaniteľného v Československu podľa tejto Zmluvy sadzbou zodpovedajúcou celkovému príjmu podliehajúcemu zdaneniu podľa československých právnych predpisov.

KAPITOLA VI
Osobitné ustanovenia

Článok 26
Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného z oboch štátov bez ohľadu na to, či majú v tomto štáte bydlisko alebo sídlo, nebudú podrobení v druhom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo nepriaznivejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení príslušníci tohto druhého štátu za rovnakých okolností.

2. Výraz „príslušníci“ znamená:

   a) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi jedného z oboch štátov,

b) všetky právnické osoby, spoločnosti a združenia ustanovené podľa zákonov platných v niektorom z oboch štátov.

3. Pri zdanení stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného z oboch štátov má v druhom štáte, sa nebude postupovať menej priaznivo v tomto druhom štáte než pri zdanení ukladanom podnikom tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vysvetľovať ako záväzok jedného z oboch štátov poskytnúť osobám majúcim bydlisko v druhom štáte akékoľvek osobné zľavy, výhody a úľavy na daňové účely z dôvodu ich občianskeho stavu alebo povinností k rodine, ktoré poskytuje občanom majúcim na jeho území bydlisko.

4. Podniky jedného z oboch štátov, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje jedna alebo viac osôb majúcich bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, nebudú podrobené v spomínanom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré by boli iné alebo nepriaznivejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky spomínaného štátu.

5. Výraz „zdanenie“ v tomto článku znamená dane akéhokoľvek druhu a názvu.

Článok 27

Riešenie prípadov vzájomnou dohodou

1. Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom z oboch štátov sa domnieva, že opatrenie jedného alebo oboch štátov má alebo bude mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou, môže nezávisle od právnych prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne zákonodarstvo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo.

2. Tento príslušný úrad sa bude snažiť, ak sa mu námietka bude zdať oprávnená a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, rozhodnúť prípad vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého štátu za účelom vylúčenia zdanenia, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.

3. Príslušné úrady oboch štátov sa budú snažiť vyriešiť vzájomnou dohodou všetky ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré vzniknú vo veci výkladu alebo použitia tejto Zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré nie sú upravené touto Zmluvou.

4. Príslušné úrady oboch štátov sa môžu priamo spojiť za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 28

Výmena informácií

1. Príslušné úrady oboch štátov si budú vymieňať informácie (ktoré tieto úrady majú k dispozícii pri normálnom chode správy), ktoré sú potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy, najmä za účelom zabránenia podvodom a na vykonávanie právnych predpisov proti kráteniu daní, na ktoré sa táto dohoda vzťahuje. Všetky takto vymenené informácie sa budú považovať za tajné a neprezradia sa žiadnej osobe alebo iným úradom než tým, ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vysvetľovať tak, že ukladajú jednému z oboch štátov povinnosť:

   a) vykonávať administratívne opatrenia, ktoré by boli v rozpore so zákonmi alebo so správnou praxou tohto alebo druhého štátu,

   b) poskytnúť informácie, ktoré by nebolo možné získať podľa právnych predpisov alebo pri normálnom chode správy tohto alebo druhého štátu,

   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili akékoľvek výrobné, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo výrobný postup alebo informáciu, ktorej prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 29
Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré požívajú diplomatickí a konzulárni úradníci podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 30
Teritoriálne rozšírenie

1. Táto Zmluva sa môže rozšíriť buď ako celok alebo s potrebnými úpravami na Surinam alebo Holandské Antily alebo na tieto obe krajiny, ak dotknutá krajina bude ukladať dane podstatne podobnej povahy ako dane, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje. Akékoľvek také rozšírenie nadobudne účinnosť tým dňom a podrobí sa takým zmenám a podmienkam, včítane podmienok upravujúcich jeho ukončenie, ktoré sa upresnia a dohodnú nótami, ktoré sa vymenia diplomatickou cestou.
2. Pokiaľ sa nedohodne niečo iné, ukončením platnosti Zmluvy sa neskončí aj aplikácia Zmluvy na ktorúkoľvek krajinu, na ktorú bola Zmluva rozšírená podľa tohto článku.

KAPITOLA VII
Záverečné ustanovenia

Článok 31
Nadobudnutie platnosti

Táto Zmluva nadobudne platnosť dňom, v ktorý si zmluvné vlády navzájom písomne oznámia, že Zmluva bola schválená podľa ich príslušných ústavných predpisov, a jej ustanovenia sa budú vzťahovať:
- pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri prameni, na všetky sumy vyplatené alebo pripísané v prospech 1. januára 1972 alebo neskôr;
- pokiaľ ide o iné dane, na všetky daňové roky a obdobia začínajúce 1. januárom 1972 alebo neskôr.

Článok 32
Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, pokiaľ ju jedna zo zmluvných strán nevypovie. Každá strana môže Zmluvu vypovedať diplomatickou cestou výpoveďou zaslanou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka po roku 1977.

V takom prípade sa Zmluva nebude vzťahovať na daňové roky a obdobie začínajúce po ukončení kalendárneho roka, v ktorom bola daná výpoveď.

Dané v Prahe 4. marca 1974 vo dvoch rovnopisoch, každý v českom, holandskom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. Ak dôjde k odlišnému výkladu českého a holandského textu, bude rozhodujúci anglický text.

Na dôkaz toho podpísaní riadne na to splnomocnení podpísali túto Zmluvu.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Za vládu Holandského kráľovstva:

L. Lér v. r. R. Froger v. r.

PROTOKOL

Pri podpise Zmluvy o zamedzení dvojakého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmu a z majetku, uzavretej tohto dňa medzi Československou socialistickou republikou a Holandským kráľovstvom, sa podpísaní dohodli, že ďalej uvedené ustanovenia tvoria neoddeliteľnú časť tejto Zmluvy.

I. K článku 4
Fyzická osoba, ktorá žije na palube lode a ktorá nemá skutočné bydlisko v žiadnom z oboch štátov, sa bude posudzovať, ako keby mala bydlisko v štáte, v ktorom má loď domovský prístav.

II. K článkom 10, 11 a 12
Žiadosti o vrátenie dane vybranej v rozpore s ustanoveniami článku 10, 11 a 12 sa musia podať na príslušnom úrade štátu, ktorý vybral daň, v priebehu troch rokov po uplynutí kalendárneho roka, v ktorom bola daň vybraná.

III. K článku 25
Pokiaľ ide o holandskú daň z príjmu alebo daň spoločností, je zhoda v tom, že základom spomínaným v článku 25 A odseku 1 je podľa okolností „onzuivere inkomen“ alebo „winst“ v pojmoch holandských zákonov o dani z príjmu alebo o dani spoločností.

IV. K článku 28
Povinnosť vymieňať informácie nezahŕňa informácie získané od bánk alebo od ústavov im na roveň postavených. Výraz „ústavy im na roveň postavené“ znamená okrem iného poisťovne.

Dané v Prahe 4. marca 1974 vo dvoch rovnopisoch, každý v českom, holandskom a anglickom jazyku pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. Ak dôjde k odlišnému výkladu českého a holandského textu, bude rozhodujúci anglický text.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento Protokol.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Za vládu Holandského kráľovstva:

L. Lér v. r. R. Froger v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.